

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B., s. r. o., P.**, IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. E. V., W.**, správca konkurznej podstaty úpadcu V., spol. s r. o., L.L., IČO: X., za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry v B., **JUDr. R. V.**, námestníka krajského prokurátora, V., o návrhu na vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Cbi 7/2009, o dovolaní **Mgr. V. S., nar. X., bytom R.**, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2012, č. k. 2CoKR 43/2010-726, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie Mgr. V. S. **o d m i e t a .**
Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 21. januára 2010, č. k. 1Cbi 7/2009-319 žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalobca neosvedčil právo vylučujúce stavbu administratívnej budovy na pozemku parc. č. X. (pôvodne parc. č. X.) zapísanú na LV č. X., k. ú. S., obec B. - m. č. S., okres B., obec B., štát SR, ulica L., orientačné číslo neuvedené, číslo LV neuvedené, súpisné číslo neuvedené, parcelné číslo neuvedené, spoluvlastnícky podiel úpadcu 1/1 (ďalej len NOVOSTAVBA), zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu V., spol. s r. o., B.. Žalobcom predložené kúpne zmluvy z 18. novembra 2008, 28. decembra 2005 a 19. júla 2005 neboli nikdy evidované v príslušnom katastri nehnuteľností a nikdy nezačalo konanie podľa § 22 a nasl. zákona č. 162/1995 Z. z. Katastrálny zákon. Zo znaleckého posudku č. 130/2004 znalca Ing. Jána Pecha z 24. októbra 2004 vyplynulo, že v rozhodujúcom čase (október 2004)

bola novostavba v štádiu pred dokončením. Súd prvého stupňa mal tak za preukázané, že ju nebolo nemožné považovať za „súbor stavebného materiálu funkčne usporiadaného stavebnou činnosťou do rozostavanej novostavby, administratívnej budovy L.", postavenej predávajúcim stavebníkom L., s. r. o., B., a takto špecifikovaný predmet zmlúv nespĺňal požiadavky zákona na dostatočne zrozumiteľné a určité definovanie predmetu kúpnej zmluvy a jednoznačne nezodpovedal ani faktickému stavu veci v danom čase. Konajúci súd preto konštatoval absolútnu neplatnosť vyššie uvedených kúpnych zmlúv. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že predmetom zmlúv bol hnutel'ný majetok a nevyžadovalo sa preto konanie o vklade vlastníckeho práva v zmysle katastrálneho zákona. Za ďalší dôvod absolútnej neplatnosti predmetných kúpnych zmlúv súd prvého stupňa považoval skutočnosť, že kúpna cena za predmet kúpy bola dohodnutá vo výške 1,-- Sk, napriek tomu, že podľa znaleckého posudku č. 130/2004 bola cena novostavby v októbri 2004 144 mil. Sk (4 779 924,-- eur). Predmetné právne úkony (kúpne zmluvy) formálne síce zodpovedali zákonnej norme, avšak v konečnom dôsledku zákon obchádzali, čo malo za následok ich neplatnosť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), keď žalovanému nepriznal náhradu trov konania, napriek tomu, že bol v konaní úspešný, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. septembra 2012, č. k. 2CoKR 43/2010-726 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Odvolací súd v odôvodnení rozsudku zaoberajúc sa námietkami odvolateľa uviedol, že nebolo sporné, že Okresný súd Bratislava I vyhovel žiadosti žalobcu o ospravedlnenie a odročenie pojednávania, zvolaného na 10. decembra 2009 a pojednávanie odročil na 21. januára 2010. Listom z 20. januára 2010, doručeným do podateľne súdu toho istého dňa (t. j. deň pred termínom pojednávania), žalobca opäť požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že jedna z konateliiek žalobcu, žijúca v Španielsku, sa z vážnych dôvodov pojednávania nemohla zúčastniť a nesúhlasila s prejednaním veci bez jej prítomnosti. Súd prvého stupňa však v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol na pojednávanie riadne predvolaný a nepožiadal z dôležitého dôvodu

o odročenie pojednávania, keď skutočnosti, ktoré uvádzal v podaní z 20. januára 2010, hodnoverne nepreukázal. Súd prvého stupňa zároveň zdôraznil, že všetci konatelia spoločnosti (L. S., B. S. a V. S.) udelili generálnu plnú moc Mgr. V. S. (otcovi), tento však svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil žiadnym spôsobom.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že ak súd prvého stupňa pojednával v neprítomnosti účastníka a jeho zástupcu, ktorý svoju neúčast', ani neúčast' štatutárnych zástupcov žalobcu riadne neospravedlnil, neuviedol a nepreukázal existenciu žiadneho dôležitého dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné účastníkom riadne oznámený termín pojednávania odročiť, neporušil tým žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že vo veci bolo možné rozhodnúť bez vykonania ďalšieho dokazovania, nakoľko z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa bez akýchkoľvek pochybností vyplynul záver, že žalobca neosvedčil právo na vylúčenie novostavby zo súpisu podstaty a ním navrhované dôkazy nemali zásadný význam pre vec samu a ich vykonanie by bolo neúčelné a nehospodárne.

Odvolací súd sa tiež stotožnil aj so záverom súdu prvého stupňa, že kúpne zmluvy, od ktorých žalobca odvodzoval právo na vylúčenie novostavby zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, nikdy neboli evidované v katastri nehnuteľností, nebolo začaté konanie podľa § 22 a nasl. zákona č. 162/1995 Z. z., na základe týchto zmlúv nebol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra. Odvolací súd zároveň zdôraznil, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam sa nadobúda vkladom do katastra nehnuteľností, keď tento režim platí aj pre rozostavané stavby a stavby neoznačené súpisným číslom. Predmetné kúpne zmluvy považoval za absolútne neplatné právne úkony podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko obchádzajú zákon, sú s ním v rozpore, ako aj s dobrými mravmi. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa v tom smere, že je všeobecne neakceptovateľné z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich zásad a princípov, ako aj obchodných zvyklostí, aby nehnuteľný majetok v hodnote niekoľko desiatok miliónov korún, resp. eur, sa prevádzal za kúpnu cenu stanovenú vo výške symbolickej 1,-- Sk, a to ani za predpokladu, že ide o nehnuteľnosti nepovolené, bez súpisného čísla a na cudzom pozemku.

Ďalej bol odvolací súd toho názoru, že otázku vyhlásenia konkurzu a ustanovenia správcu v konaní o vylúčenie majetku zo súpisu podstaty nebolo možné považovať za otázkou predbežnej povahy, ktorú by mal súd vyriešiť pred rozhodnutím vo veci samej. Dodal, že konkurzné konanie upravuje zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako lex specialis. Spory o vylúčenie majetku zo súpisu príslušnej podstaty sú spormi vyvolanými konkurzom, ktoré prejednávajú a rozhodujú konkurzné súdy, ktoré konkurz vyhlásili, pričom toto konanie sa v plnom rozsahu riadi ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Ako nedôvodnú a s predmetom sporu nesúvisiacu tiež odvolací súd vyhodnotil pochybnosť prezentovanú odvolateľom vo vzťahu k nestrannosti konajúcej sudkyne Okresného súdu Bratislava I JUDr. Zuzany Moťovskej Dobošovej, nakoľko z dokladov tvoriacich obsah spisu mal odvolací súd preukázané, že menovaná sudkyňa je zákonnou sudkyňou v oddelení 1Cbi, ktorá vybavuje s konkurzom vedeným pod sp. zn. 6 K/15/2007 súvisiace spory incidenčné a excindačné, ktoré sú do tohto súdneho oddelenia pridelované pomocou technických prostriedkov.

Odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup bol v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery, čím naplnil právo účastníkov na spravodlivý proces.

Nie bez významu pre priebeh odvolacieho konania bola skutočnosť, že žalobca, t. j. odvolateľ podal štyrikrát námietku zaujatosti voči jednotlivým členkám senátu, jedenkrát návrh na prerušenie konania a jedenkrát žiadosť o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za podanie námietky zaujatosti. Nadriadený súd zákonné sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci nevyhlásil. Poslednú námietku zaujatosti (v poradí piatu) voči zákonnému sudcovi JUDr. Blažene Hirnerovej vzniesol Mgr. V. S., na pojednávaní konanom 27. septembra 2012. Po jej preštudovaní odvolací súd dospel k záveru, že táto bola podaná a podpísaná osobou, ktorá na jej podanie nebola oprávnená, nakoľko na č. 1. 681 súdneho spisu Mgr. V. S., vystupujúci ako splnomocnený zástupca žalobcu, podaním z 25. apríla 2012 oznámil súdu skutočnosť, že ako splnomocnený zástupca oznámil jednotlivým členom

štatutárneho orgánu (traja spoločne konajúci konatelia), že počnúc dňom 26. apríla 2012 od 08:00 hod. vypovedá plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v prejednávanej veci. Po otvorení odvolacieho pojednávania dňa 27. septembra 2012, Mgr. V. S. odvolací súd informoval o vypovedaní plnomocenstva s tým, že plnomocenstvo môže predložiť na najbližšom pojednávaní. Na pojednávaní prítomná B. S., jedna z troch spoločne konajúcich konateľov žalobcu, sa nepreukázala žiadnym plnomocenstvom na zastupovanie spoločnosti žalobcu.

Dňa 9. októbra 2012 bolo Krajskému súdu v Bratislave doručené podanie L. S. jednej z troch konateľov spoločnosti žalobcu, ktorá vo svojom liste okrem iného uviedla, že všetci konatelia sa dohodli na tom, že plnomocenstvo otcovi ponechajú a znovu mu ho udelili všetci spoločne na konanie dňa 27. septembra 2012, ako aj na ďalšie konanie, a to v neobmedzenom rozsahu. Uviedla tiež, že plnomocenstvo zaslala. Predmetný list však neobsahoval žiadne prílohy. S odvolaním na ustanovenie § 28 ods. 3 O. s. p. odvolací súd skonštatoval, že odvolanie plnomocenstva účastníkom, alebo jeho výpoveď zástupcom, sú voči súdu účinné, len čo mu ich účastník alebo zástupca oznámili. Opakované udelenie plnomocenstva zo strany konateľov spoločnosti žalobcu nebolo účastníkmi na strane žalobcu žiadnym spôsobom zdokladované.

V odvolacom konaní úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 21. novembra 2011.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie Mgr. V. S., ako zástupca žalobcu. Dovolanie podal z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 písm. f/ a písm. g/ O. s. p. (konkrétne, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a že rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený). Dovolanie ďalej odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., t. j., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

V úvode dovolania namietal, že v konaní rozhodovali sudcovia (ako na okresnom, tak aj na krajskom súde), u ktorých nebolo možné vylúčiť ich nezaujatosť. Podľa názoru dovolateľa záujem hospodárnosti a rýchlosti konania nemôže byť na úkor kvality konania a rozhodovania. Uviedol, že včas predložil návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré však súdom neboli vykonané, čím súd neúplne a nesprávne zistil skutkový stav, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Namietal, že napadnuté rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené, keďže ani súd prvého stupňa, ani odvolací súd sa nevysporiadali s predbežnou otázkou – otázkou zákonnosti vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Na záver dodal, že súd prvého stupňa, ako aj dovolací súd nevykonali navrhované dôkazy a ani nezodpovedali na právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Dovolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že podanej žalobe vyhovie. Zároveň navrhol, aby dovolací súd nariadil prejednanie veci súdom v inom zložení senátu, alebo aby vec rozhodol iný sudca.

K podanému dovolaniu sa vyjadril žalovaný, podľa ktorého nedošlo k naplneniu zákonných dôvodov prípustnosti dovolania. Tvrdenie dovolateľa, že v konaní rozhodovali vylúčení sudcovia, nie je dôvodné, keďže tak Krajský súd v Bratislave, ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní vznesených námietok zaujatosti sudcov ani v jednom prípade z konania nevylúčili. K námietke žalobcu, že súd rozhodol bez toho, aby vykonal ním navrhnuté dôkazy, žalovaný vo vyjadrení uviedol, že súd prvého stupňa mal z predložených dôkazov skutkový stav za dostatočne preukázaný a rozhodol, že nie je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Dodal, že konkurz na majetok úpadcu bol právoplatne vyhlásený, prebieha v súlade so zákonom a jeho zastavenie alebo zrušenie na základe dovolateľom uvádzaných dôvodov zákon nedovoľuje. Žalovaný sa s výrokom i odôvodnením napadnutých rozhodnutí v celom rozsahu stotožnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najprv skúmal, či dovolanie podal oprávnený subjekt.

Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plyní táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Na rozdiel od objektívnych podmienok vymedzených zákonom, stanovením lehoty na dovolanie, prípustnosť dovolania len proti v zákone uvedeným rozhodnutiam odvolacieho súdu, zastúpenia dovolateľa a pod., ktoré musia byť pri dovolaní splnené, ustanovenie § 240 ods. 1 prvá veta O. s. p. určuje okrem iného aj subjektívnu podmienku prípustnosti dovolania tým, že právo podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zveruje účastníkovi konania. Kto je účastníkom konania, vymedzuje Občiansky súdny poriadok v § 90 a § 94 O. s. p. Účastníkmi konania sú v zmysle uvedených ustanovení navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje alebo v konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu i tí, o právach a povinnostiach ktorých sa má konať.

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že žalobcom (teda účastníkom konania) v prejednávanej veci je spoločnosť B., s. r. o., ktorej štatutárnym orgánom v čase podania opravného prostriedku boli B. S., V. S. a L. S., ktorí ako konatelia mohli za spoločnosť konať a podpisovať vždy spoločne. Z aktuálneho výpisu z Obchodného registra Okresného súdu B.B. vyplýva, že v súčasnosti je konateľom spoločnosti M. S..

Dovolanie v predmetnej veci bolo podané Mgr. V. S., ktorý bol zástupcom žalobcu do 26. apríla 2012 do 08:00, kedy plnú moc, ktorá mu bola udelená žalobcom 29. apríla 2008, vypovedal (č. l. 681). Do súdneho spisu bola síce po rozhodnutí odvolacieho súdu založená generálna plná moc (č. l. 735), avšak táto je zo 4. júla 2007. Predložená generálna plná moc je staršia ako výpoveď plnej moci a dokonca je aj staršia ako plná moc udelená na predmetné konanie (č. l. 5) a takáto plná moc je úplne neúčinná. Dovolací súd nezistil, že by Mgr. V. S. bol oprávnený na konanie v mene žalobcu, keďže nie je ani konateľom spoločnosti, ani spoločníkom, nie je teda účastníkom konania, a preto nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie podané Mgr. V. S. ako dovolanie podané niekým, kto na jeho podanie nie je

oprávnený, podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p., odmietol.

So zreteľom na odmietnutie dovolania z dôvodu jeho podania neoprávnenou osobou, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2014

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová